

ŁOJOWY (7) ai

Oba o jasne (tak też Cn).

sg m N łojowy (1). ◇ f N łojowã (2); -ã (1), -(a) (1). ◇ n G łojow(e)go (1). ◇ pl A subst łojow(e) (2). ◇ L łojowych (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

1. *Przymiotnik od „łoj”*: z łaju wykonany; *sebatius Mącz, Cn; sebaceus Cn (6)*: Sevatus vel Sebatius, sive sepatius, Loyowy. *Mącz 390b.*

Wyrażenie: »łojowa świeca« = *candelas Cn (1)*: Sebatia candela, Loyowa świecá. *Mącz 390b; Candelas sebare, Loyowe świece czinić. Mącz 390b; Calep 976a.*

W przen (1) :

Wyrażenie: »łojowe słońce« = *światło świec (1)*: kiedy dobra pani czegoś ták wiele na twarz nákládzie/ iż fie zda iákoby była w máłzkárze [...] iáko drewno íthoi/ á czeka łoiowego łoińczá/ iáko Mořkwá czáfu ná przedanie łoboli. *Górndworz G2.*

a. *bibl. O starotestamentowej ofierze (1)* : Lopátkę podnořzenia y mořtek obráćania/ ná ognińtych łoiowych ofiarách [*super oblationes adipum*] wnolić będą *BudBib Lev 10/15.*

2. *Zestawienie w funkcji n-loc.*: »Gora Łojowa« (1) : Gora Loiowa Vglow Czla iakie wiellice tam ítd lupieřtwa beli *Paprup 4v.*

Cf [ŁOJNY], ŁOJOWATY